

ת"פ 48359/10/12 - מדינת ישראל נגד מרגלית עמר - בענייניה, יואל עמר - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 48359-10-12 מדינת ישראל נ' עמר ואח'
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מרגלית עמר - בענייניה
2. יואל עמר - עניינו הסתיים

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עליזה שירן

ב"כ הנאשמת: עו"ד דנה פירש-דורי

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות ובאישומים, כמפורט להלן:

באישום הראשון:

- א. **החזקת נכס חשוד כגנוב**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

באישום השני:

- א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב").

- ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום השלישי:

- א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

- ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום הרביעי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום החמישי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום השישי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום השביעי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום השמיני:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום התשיעי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום העשירי:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום אחד עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום שניים עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום שלושה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום ארבעה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום חמישה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום שישה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום שבעה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

באישום שמונה עשר:

א. **הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

ב. **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב**, לפי סעיף 25 לחוק העונשין וסעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

2. **על-פי המתואר באישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, הנאשמים הינם זוג נשוי. ביום 10.6.12 בשעה 14:55, בוצע חיפוש על ידי שוטרים בבית הנאשמים, אשר במהלכו נמצא רכוש שעליו חשד סביר כי הוא גנוב כגון, מוצרי חשמל, 23 זוגות נעליים, תכשיטים ובגדים.

3. **לפי האישום השני**, בין התאריך 30.4.12 לתאריך 7.5.12, ביצעה הנאשמת שש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בסך כולל של כ- **1,864 ₪**. כמו כן, בין התאריך 8.5.12 לתאריך 11.5.12 ניסתה הנאשמת לבצע שתי עסקאות אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

4. **לפי האישום השלישי**, בין התאריך 23.4.12 לתאריך 30.4.12, ביצעה הנאשמת כעשר עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **6,059 ₪**. כמו כן, בין התאריך

30.4.12 לתאריך 6.5.12, ניסתה לבצע שש עסקאות נוספות, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

5. **לפי האישום הרביעי**, בין התאריך 2.4.12 לתאריך 3.6.12, ביצעה הנאשמת כ- 125 עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 50,501**. כמו כן, במועדים אלו אף ניסתה לבצע כ- 111 עסקאות נוספות במספר בתי עסק, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

6. **לפי האישום החמישי**, בין התאריך 15.5.12 לתאריך 3.6.12, ביצעה הנאשמת עשר עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 9,931**. כמו כן, בין התאריך 15.5.12 לתאריך 16.5.12, ניסתה לבצע שבע עסקאות נוספות, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

7. **לפי האישום השישי**, בין התאריך 15.5.12 לתאריך 16.5.12, ניסתה הנאשמת לבצע חמש עסקאות במספר בתי עסק באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

8. **לפי האישום השביעי**, בין התאריך 15.5.12 לתאריך 23.5.12, ביצעה הנאשמת שתי עסקאות באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי של **₪ 9,107**.

9. **לפי האישום השמיני**, בין התאריך 16.5.12 לתאריך 24.5.12, ביצעה הנאשמת כשש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 3,369**. כמו כן, בין התאריך 15.5.12 לתאריך 23.5.12, ניסתה לבצע שבע עסקאות נוספות.

10. **לפי האישום התשיעי**, ביום 14.5.12 בשעה 09:40, ביצעה הנאשמת שתי עסקאות בשני בתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בסך **₪ 935**. כמו כן, ביום 15.5.12, ניסתה לבצע עסקה נוספות אשר נדחתה על ידי חברת האשראי.

11. **לפי האישום העשירי**, בין התאריך 10.4.12 לתאריך 25.4.12, ביצעה הנאשמת כ- 44 עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 31,495**. כמו כן, בין התאריך 10.4.12 לתאריך 4.5.12, ניסתה לבצע כ- 77 עסקאות נוספות, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

12. **לפי האישום האחד עשר**, בין התאריך 27.4.12 לתאריך 30.4.12, ביצעה הנאשמת חמש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 1,856**. כמו כן, ניסתה לבצע שתי עסקאות נוספות, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

13. **לפי האישום השניים עשר**, ביום 1.5.12 וביום 2.5.12, הנאשמת ניסתה לבצע שתי עסקאות בשני בתי עסק באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

14. **לפי האישום השלושה עשר**, ביום 1.4.12 בשעה 15:13, ביצעה הנאשמת ארבע עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בסך **₪ 4,992**.

15. **לפי האישום הארבעה עשר**, בין התאריך 23.4.12 לתאריך 25.4.12, ביצעה הנאשמת תשע עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 4,587**. כמו כן, בין התאריך 23.4.12 לתאריך 30.4.12, ניסתה לבצע תשע עסקאות נוספות, אשר נדחו על ידי חברת האשראי.

16. **לפי האישום החמישה עשר**, בין התאריך 29.4.12 לתאריך 7.5.12, ביצעה הנאשמת שתי עסקאות בשני בתי עסק באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **₪ 878**. כמו כן, בין התאריך

30.4.12 לתאריך 7.5.12, ניסתה לבצע שלוש עסקאות נוספות, העסקאות נדחו.

17. **לפי האישום השישה עשר**, בין התאריך 27.4.12 לתאריך 29.4.12, ניסתה הנאשמת לבצע חמש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר. העסקאות נדחו.

18. **לפי האישום השבעה עשר**, ביום 10.4.12, ניסתה הנאשמת לבצע שש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מס' כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר.

19. **לפי האישום השמונה עשר**, בין התאריך 17.5.12 לתאריך 4.6.12, ביצעו הנאשמים חמש עסקאות בבתי עסק שונים באמצעות מספר כרטיס אשראי אשר שייך לאדם אחר, בשווי כולל של כ- **5,959 ₪**. כמו כן, רכשו ארבעה מכשירי פלאפון מסוג "אייפון" בשווי כולל של **18,705 ₪**. בהמשך, מכר הנאשם 2 שני מכשירים ובתמורה קיבל **10,000 ₪**. כמו כן, ביום 7.6.12 ניסו לבצע עסקה נוספת אשר נדחתה על ידי חברת האשראי.

20. עניינו של נאשם 2 הסתיים.

חוות דעת פסיכיאטרית

21. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשמת, ילידת 1988, נשואה, אם לשני ילדים ובמועד עריכת חוות הדעת היתה בהיריון מתקדם. עובדת במחלקת גביית הארנונה של עיריית פתח תקווה. בוגרת 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. לא התגייסה לצבא או לשירות לאומי מטעמי דת. נעדרת עבר פסיכיאטרי. לדבריה, ביצעה את העבירות האמורות לנוכח מצב כלכלי קשה אליו נקלעה משפחתה. הנאשמת אינה סובלת ממחלת נפש במונח המשפטי, ובמועד ביצוע העבירות לא היתה שרויה במצב פסיכוטי והייתה אחראית למעשיה. כשירה לעמוד לדין.

תסקירי שירות המבחן

22. מתסקיר שנערך ביום 9.3.14 עולה כי הנאשמת, ילידת 1988, נשואה ואם לשלושה ילדים רכים בשנים. עבדה בעריית פתח תקווה, אולם קיבלה הודעה על הפסקת עבודתה. נעדרת עבר פלילי. בוגרת 12 שנות לימוד ובעלת תעודה בהנהלת חשבונות. לא גויסה לצבא. משפחת מוצאה מקיימת אורח חיים דתי-חרדי. מתגוררת עם בעלה בדירה של משרד השיכון הרשומה על שם סבה, אשר נפטר והותיר אחריו חובות. השניים נמצאים בפני פינוי הדירה ונבדקת זכאותם לדיור ציבורי חלופי.

הנאשמת לקחה אחריות מלאה למעשיה והביעה חרטה. לדבריה, ביצעה את העבירות על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלעה המשפחה, ותחושת חוסר האונים והבדידות שחוותה, לצד היעדר תמיכה מצד משפחות המוצא. הוסיפה כי אביה נתק עמה קשר, הואיל ואינה מנהלת אורח חיים דתי-חרדי. כיום מנהלת אורח חיים דתי. חוותה דיכאון במהלך הריונה השני ולאחריו התקשתה לתפקד. ציינה כי ביצעה את העבירות כאשר היתה שרויה בדיכאון. **לדבריה, רכשה בעיקר בגדים ונעליים לילדיה, ומעט עבורה**. עקב המצוקה הכלכלית חשבון הבנק שלה הוגבל, חובותיה אוחדו, אך עדיין אינה מצליחה להחזיר את החובות. בשל הבושה נמנעה מלשתף את משפחתה ואת העובדת הסוציאלית בדבר ביצוע העבירות וההליך המשפטי המתנהל נגדה. הנאשמת ומשפחתה מוכרות לעובדת הסוציאלית עקב מצבן הכלכלי הקשה, ועל רקע בקשות לסיוע.

להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינו נמוך, בכפוף להליך טיפולי. הומלץ על העמדתה לצו מבחן אשר במהלכו תשולב במסגרת טיפולית שתעניק מענה לצרכיה, הן בהיבט של יצירת אמון בסיסי עם הסביבה, והן בהיבט של קבלת כלים להתמודדות עם מצוקותיה. עוד הומלץ על ענישה קונקרטיית חינוכית, בדרך של ביצוע של"צ,

אשר תחבר בין מעשיה לתוצאותיהם, וכן תאפשר לה לתפקד כאם, לצד השקעת כוחותיה בתהליך הטיפול.

23. מתסקיר משלים שנערך ביום 9.7.14 עולה כי הנאשמת ומשפחתה פונו מהדירה בה דרו, ועתה הם מתגוררים אצל הורי בעלה. בשל המצב הקשה שנוצר, לא התאפשר לנאשמת לחפש עבודה. בעלה מפרנס יחיד. לנוכח המצוקה הקשה, והואיל והוטל על הנאשם 2 של"צ, הרי שהטלת עונש מאסר בפועל, ולו לריצוי בעבודות שירות, עלול לפגוע במשפחה באופן מהותי. אף הטלת של"צ על הנאשמת הינה קשה בנסיבות העניין, אולם בעלת משמעות חינוכית-קונקרטי עבור הנאשמת, וכן תאפשר לה לתפקד כאם לשלושת ילדיה לצד שילובה בהליך טפולי. לפיכך, הומלץ על הטלת צו של"צ וצו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים

24. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יוסי קטש, הנאשמת, ילידת 1988, הורשעה על פי הודאתה בשמונה עשר אישומים, כשהעבירות בוצעו על פני חודשיים ימים ובהיקף של כ- 100,000 ₪. ישנה פגיעה בערכים החברתיים המוגנים של הזכות לקניין ושמירה על חיי מסחר תקינים. מדובר בתופעה שנהפכה לשכיחה, וגורמת לנזקים רבים לחברות האשראי, לציבור ולחיי המסחר התקינים. רוב רכישותיה של הנאשמת הינן בגדר "פינוקים" כגון, תכשיטים, ביגוד, הנעלה, מסעדות, הזמנת מזון מהיר, מכשירי טלפון ניידים, והזמנות מערוץ הקניות. היו אף שלושה ניסיונות לבצע חיובים בבתי מלון. הנאשמת לא היססה לרכוש לה ולמשפחתה מוצרי פנאי שונים, תוך ניצול מחדלי אבטחה ופגיעה בניהול חיי מסחר תקינים. במעשיה גרמה הנאשמת נזק לחברות האשראי ולעסקים. העבירות בוצעו כך שהנאשמת מאתרת באקראי מספרי כרטיס אשראי, ולאחר מכן מבצעת רכישות שונות באמצעותם.

מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מן האישומים הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. ישנו הבדל מהותי בין הנאשמת לנאשם 2, ולכן אין להשית עליהם עונש זהה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי. כמו כן, אין לקבל את המלצת שירות המבחן. הנאשמת לא מסרה מידע מדויק לשירות המבחן, כאשר טענה בפני קצינת המבחן שרכשה בעיקר בגדים ונעליים לילדיה, בניגוד למצב העובדתי. המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש כולל של מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלוננים וכן קנס כספי.

25. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד דנה פישר-דורי, הנאשמת, כבת 25, נשואה ואם לשלושה ילדים קטינים. הודתה והורשעה בעובדות כתב האישום. הנאשמת הודתה כבר בחקירתה במשטרה והבינה את הפסול שבמעשיה. הנאשמת נטולת עבר פלילי, אשר ביצעה את העבירות האמורות על פני חודשיים. המוצרים הושבו. אומנם הנאשמת נמצאה כשירה לעמוד לדין לפי חוות הדעת הפסיכיאטרית, ואולם מן התסקירים בעניינה ניתן להבין את מצבה האישי והנפשי הסבוך באותה עת. הנאשמת נישאה בגיל צעיר, כאשר לא היתה כל תמיכה מצד המשפחות. בני הזוג נקלעו למצב כלכלי קשה, כאשר הנאשמת אף סבלה מדיכאון לאחר הלידה השנייה, וכאמור בתסקיר התקשתה בתפקוד כללי. עקב המצוקה הכלכלית, הנאשמת חוותה בדידות ותחושת חוסר אונים ובני הזוג פנו לרשויות הרווחה, אשר מנסות לסייע להם עד היום. הנאשמת הביע חרטה, מתביישת במעשיה ומגלה אמפתיה כלפי הנפגעים ומודעת לפגיעה בהם. מדובר בנאשמת בעלת ערכים נורמטיביים. ביצעה את המעשים בחוסר תחכום, אשר ניכר במתן כתובתה ופרטיה בעת רכישת המוצרים. אין ספק כי לא נרכשו רק מוצרי יסוד, אולם הנאשמת מביעה צער וחרטה בעניין זה. לנוכח גילה הצעיר של הנאשמת, העדר עבר פלילי, היותה אם לשלושה ילדים קטנים והמלצת שירות המבחן, הרי שיש לתור אחר הליך שיקום בעניינה. הטלת עונש מאסר בפועל תגרום נזק כבד הן לנאשמת ובעיקר לשלושת ילדיה הפעוטים. הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, תוביל למצב שבו הנאשם 2 יגדל את שלושת הילדים לבדו, כאשר במקביל הוא אמון על פרנסת המשפחה והשבת החובות. לשניים אין תמיכה מצד המשפחה המורחבת. חשוב לאפשר לנאשמת להשתלב בהליך טפולי, בעיקר לנוכח המלצת שירות המבחן והעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשמת עתרה להשית על הנאשמת עונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לכל היותר, לצד צו פיקוח ופיצוי כספי לנפגעים.

ראיות לעונש

26. המאשימה הגישה מסמכים מטעם חברת האשראי "ישראלכרט" ביום 5.6.14, לפיהם בעסקאות המפורטות כתב האישום זוכו כל בעלי הכרטיסים בכלל הסכומים שבוצעו, אולם בעלי העסקים חויבו למעט בית עסק אחד, אשר זוכה בסכום פעוט בסך 140 ₪. כמו כן, לשמונה בתי עסק אף הוחזר הציווד הגנוב על ידי המשטרה.

ב"כ הנאשמת אישרה את האמור, ואף צירפה מסמכים ביום 16.6.14 לפיהם הושב ציווד נוסף על ידי המשטרה, מעבר למצוין במסמכים שהגישה המאשימה. המסמכים כללו פירוט של הציווד אשר נרכש על ידי הנאשמת והושב.

דין

27. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריח לתקופה שאינה ממושכת, לצד עונשים נלווים. לנוכח היקף המעשים, טיבם וריבויים ולאור האיזון בין שיקולי הענישה השונים, לא שוכנעתי כי ניתן במקרה דנן להסתפק בעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

28. במקרה דנן כתב האישום מתאר רצף של שמונה עשר אישומים, אשר בגין כל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. סבורני כי יש לראות מבחינה מהותית כל אישום כאירוע אחד ולא כסדרת אירועים, אם כי כל אישום מתאר מספר עסקאות וניסיונות לבצע עסקאות (למשל, באישום הרביעי 125 עסקאות ו- 111 ניסיונות עסקאות). הואיל ומדובר ברצף של מעשים מבחינה עניינית, הרי שיש לראותם כאירוע אחד לצורך קביעת המתחם.

קביעת מתחם העונש ההולם

29. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

30. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הזכות לקניין וההגנה על חיי מסחר תקינים בכלכלה המודרנית.

31. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בזכות לקניין ובקיום חיי מסחר תקינים. הנאשמת ביצעה רצף של מאות רכישות באמצעות מספרי כרטיסי אשראי של אנשים אחרים, ואף ניסתה לבצע מאות עסקאות נוספות, ברם אלו לא אושרו. הרכישות שבוצעו על-ידי הנאשמת הן בהיקף של כ- **150,000 ₪** (לפי סכימת העסקאות בכתב האישום), והשתרעו על פני כחודשיים ימים. מעשים אלו גורמים נזק כלכלי לבתי העסק ולחברות האשראי, ואף פוגעים באמון הציבור ביחס לכרטיסי אשראי כאמצעי תשלום אמין ובטוח.

עבירות רכוש, ועבירות מרמה בכלל זה, אשר מבוצעות בהיקף ניכר ובאורח שיטתי, פוגעות בחיי המסחר, והעונש בגינן צריך לעמוד ביחס הולם להיקף המעשים, לסכום שנגזל ולנזק שנגרם בעקבות המעשים.

32. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2224/11 **חזיזה נ' מדינת ישראל** (22.3.11), דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה לפי הודאתה בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ובעבירה של זיוף בנסיבות מחמירות. בית המשפט קבע כי הנאשמת הוציאה

מקורבנות תמימים כספים בשווי של למעלה מ- 400,000 ₪. הנאשמת נידונה ל- 18 חודשי מאסר בפועל, קנס בשווי של 1,000 ₪ ועונשים נוספים.

ב. ברע"פ 8502/10 **קליפא נ' מדינת ישראל** (29.11.10), נדחתה בקשת ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף מסמך בנסיבות מחמירות. הנאשם, בין היתר, זייף כרטיסי חיוב על סמך פרטים שסופקו לו, וכן ביצע רכישות באמצעות הכרטיסים הללו. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו ל- 15 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי העונש על כנם. בית משפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ג. ברע"פ 4203/12 **ברוק נ' מדינת ישראל** (29.5.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה על יסוד הודאתה בביצוע עבירות של זיוף, מרמה והונאה, אשר חלקן בוצעו בנסיבות מחמירות. הנאשמת הציגה עצמה פעמים רבות כעובדת סוציאלית, וקיבלה במרמה מוצרים ושירותים בסכום כולל של כ- 150,000 ₪. בית משפט שלום גזר עליה 14 חודשי מאסר בפועל. בית משפט מחוזי הקל בעונשה, והשית עליה 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ד. בע"פ 676/12 **מדינת ישראל נ' קיטה** (31.1.13), נדחה חלקית ערעורה של המדינה בעניינו של נאשם, אשר הורשע לפי הודאתו בביצוע עבירות לפי חוק כרטיסי חיוב ועוד. הנאשם היה שותף בפעילות של העתקה ושכפול כרטיס אשראי ומשיכת מזומנים בכספומטים. בית המשפט המחוזי השית עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, למעט הארכת צו המבחן בשנה נוספת.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 48029-06-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (4.9.12), נדחה חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשבעה אישומים בגין ביצוע 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 71 עבירות של קבלת דבר במרמה, וכן עבירות של גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב. הנאשם ביצע רכישות בהיקף של כ- 34,000 ₪. בית משפט השלום השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, למעט ניכוי ימי מעצר.

ו. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 12105-01-13 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (10.3.13), דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם גניבת כרטיסי חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים ועבירות נוספות. הנאשם נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ז. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 10958-02-10 **בן רשי נ' מדינת ישראל** (6.5.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה ועוד. הנאשם נהג בדרכי רמייה במילוי טפסים לצורך קבלת כרטיסי אשראי, ובכך קיבל סכומים של עשרות אלפי שקלים במרמה. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

ח. בת"פ (כ"ס) 20098-05-12 **מדינת ישראל נ' ציאני** (24.3.13), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, גניבה ועוד. היקף הרכישות והגניבות הוא כ- 36,800 ₪. בעת מתן גזר הדין הנאשם היה כבן 21, נעדר עבר פלילי. נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ט. בת"פ (ב"ש) 3325/05 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (13.6.06), הורשעה נאשמת בהתאם להודאתה ב- 13 אישומים, בגין ביצוע 13 עבירות של הסגת גבול, 12 עבירות של גניבה, גניבת כרטיס אשראי, 8 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 4 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר ו- 4 עבירות של קבלת דבר במרמה. הנאשמת התחזתה לעובדת המוסד לביטוח לאומי, ונכנסה לביתם של קשישים לשם גניבת כספם ורכושם של קשישים. היקף הגניבות והרכישות הינו כ- 10,900 ₪. במועד מתן גזר הדין היתה הנאשמת כבת 36, נעדרת עבר פלילי ואם חד הורית לפעוטה בת 3 שנים. נידונה ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

י. בת"פ (ת"א) 1798/04 **מדינת ישראל נ' קורמן** (23.3.06), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה, הוצאת שיק ללא כיסוי ועוד. העבירות בוצעו כלפי מי שהיה ידיד של הנאשמת. הרכישות הגיעו להיקף כולל של כ- 61,000 ₪. לנאשמת הרשעות קודמות ואף מאסרים מותנים בני הפעלה. נידונה למאסר בפועל למשך 8 חודשים, תוך הפעלת מאסרים מותנים (סה"כ 10 חודשים), לצד עונשים נלווים.

יא. בת"פ (כ"ס) 2725/05 **מדינת ישראל נ' ליאונד** (13.2.07), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות של גניבה והונאה בכרטיס חיוב, שימוש במסמך מזויף ועבירות נוספות. הנאשם גנב שיקים ריקים וכרטיסי אשראי, וביצע חיובים באמצעותם. הוא נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ו- 12 חודשים מאסר על תנאי.

יב. בת"פ 434/08 **מדינת ישראל נ' אייל** (12.7.09), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות הונאה בכרטיס חיוב, זיוף, קבלת דבר במרמה ועבירות נוספות. הנאשם עבד כמנהל סניף בחברה להשכרת רכב, ונהג לגנוב את כספי הלקוחות ששולמו לו במזומן. לשם טשטוש דבר הגניבה מעיני מעבידו, הנאשם חייב את כרטיסי האשראי של הלקוחות ללא ידיעתם. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 8,000 ₪.

יג. בת"פ (פ"ת) 13269-01-13 **מדינת ישראל נ' פבלוביץ** (1.6.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה ועוד. הנאשם, בין היתר, ביצע שורה של רכישות באמצעות כרטיס חיוב מזויפים, וכן ניסה לבצע רכישות נוספות שלא אושרו. סך הרכישות שבוצעו או היה ניסיון לבצען הוא 11,445 ₪. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

33. בחנתי את פסק-הדין שהוגש על-ידי ההגנה כאסמכתא לטיעון בדבר עונש של עבודות שירות (ת"פ 9806-02-13 **מדינת ישראל נ' חמוד** (5.2.14)), ואולם סבורני כי הנדון אינו דומה לראייה. באותו מקרה דובר על הסדר טיעון שגובש לאור העובדה שהמאשימה ניצבה בפני קשיים ראייתיים משמעותיים, בפרט בכל הנוגע להיקף המעילה. אין הדבר כך במקרה דנן.

34. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; הנאשמת תרה אחר מספרים של כרטיסי אשראי, אשר באמצעותם ביצעה או ניסתה לבצע את העסקאות. עסקינן בריבוי עבירות, קרי: 18 אישומים, אשר כוללים מאות מקרים של ביצוע וניסיונות ביצוע עסקאות בכרטיס אשראי. כך למשל, אישום מספר 4 לבדו כולל ביצוע של 125 עסקאות, ו- 111 ניסיונות לביצוע עסקאות. אישום מספר 10 כולל 44 עסקאות ו- 77 ניסיונות לבצע עסקאות. ריבוי המעשים מצביע על תכנון מוקדם, ומובן הדבר שאין

המדובר במעידה חד פעמית. מאידך גיסא, מדובר בעבירות שבוצעו ללא תחכום, כאשר הנאשמת מסרה את שמה ואת כתובתה, והמוצרים הגיעו לביתה לעתים באמצעות שליחים, באופן שלא הקשה על איתורה.

ב. חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשמת

בביצוע העבירה; הנאשמת ביצעה חלק מן המעשים ביחד עם הנאשם 2. אולם חלקה היה דומיננטי ומרכזי יותר, והיא אף נטלה חלק פעיל במספר רב יותר של עבירות.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; הנאשמת הורשעה, בין היתר, בעבירות ניסיון

אשר לא הושלמו הואיל והעסקאות נדחו על ידי חברת האשראי. אלמלא כן, הנזק הכספי אשר היה נגרם היה רב אף יותר.

ד. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הנזק הישיר שנגרם הינו רכישות בשווי של כ- 150,000 ₪,

באמצעות כרטיסי אשראי שאינם שייכים לנאשמת. יש לציין כי החלק הארי מן הציוד שנרכש במרמה הושב לבעלי העסקים לאחר שנתפס בבית הנאשמת, אם כי יש להניח שציוד שמוחזר, לעתים לאחר שנעשה בו שימוש, אינו יכול להימכר על-ידי בעלי העסקים כחדש, ומכאן שחלק מן הנזק הישיר נותר על כנו. ראוי לציין כי למעשי הונאה בכרטיסי חיוב קיימים אף נזקים עקיפים, בדמות הוצאות להגנה מפני מקרים אלו. נזקים אלו מוטלים על בעלי העסקים וחברות האשראי, ו"מגולגלים" בסופו של דבר על הציבור בכללותו. נזק נוסף שאינו מוחשי הינו הפגיעה באמון בכרטיסי חיוב באמצעי תשלום אמין.

ה. הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה; הנאשמת נקלעה למצוקה כלכלית

והתקשתה לפרנס את משפחתה ולהשיב חובות כספיים. כמו כן, לנאשמת נסיבות חיים מורכבות, כאשר היא ובעלה נישאו בגיל צעיר והם הורים לשלושה ילדים רכים בשנים. משפחותיהם אינן תומכות בהם והם שרויים במצב כלכלי ואישי סבוך.

עם זאת, מעשי הנאשמת מעידים כי לא בוצעו בשל המצוקה הכלכלית האמורה. הנאשמת לא הסתפקה ברכישת מוצרי יסוד או מוצרים בסיסיים שנועדו לצרכי קיום לה ולילדיה, אלא רכשה מוצרי מותרות ופנאי רבים, שאין בינם לבין מצוקה כלכלית ולא כלום. כך למשל, רכשה הנאשמת 23 זוגות נעליים, תכשיטים, ארבעה מכשירי "אייפון", טלוויזיית LCD של חברת LG, סאב למערכת קולנוע ביתי, שני שעונים לגבר, מחשב נייד, ביגוד לנשים, צמידים, ארנקים, פאות, מכונת קפה, מיקסר, מגהץ קיטור, מכשיר ניווט, טאלבט, שני סטים של סכום, סיר טיגון, ממיר, מודם, מסיר שיער, מתקן מים מינרליים, מגבות מטבח, נרות נוי ועוד. בנוסף, נהגה הנאשמת להזמין מזון מהיר לביתה ושילמה חשבונות באמצעות כרטיסי האשראי. הזמנת ציוד כה רב בדרך של הונאה בכרטיס אשראי אינה נובעת ממצוקה כלכלית או מקשיים אישיים, אלא מתאוות בצע.

עוד יש לציין, כי הנאשמת לא חדלה ביוזמתה ממעשיה, אלא המעשים נמשכו עד בסמוך לפני החיפוש שביצעה המשטרה בביתה. על אף ריבוי האירועים ומשכם, במשך כחודשיים, לא השכילה הנאשמת לחדול ממעשיה ביוזמתה.

35. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** עבור כל אירוע, קרי: כל אישום (למעט הרביעי והעשירי), הינו החל משירות לתועלת הציבור ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לאישומים הרביעי והעשירי, שהם חמורים יותר, לנוכח מספר העסקאות והסכום שנגזל, מתחם העונש ההולם הינו החל מעבודות שירות וכלה ב- 18 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם

36. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** מצדיק הקלה בעונשה של הנאשמת, אך ללא סטייה מן המתחם. הנאשמת נטלה אחריות למעשיה, הבינה את הפסול שבהתנהגותה, הביעה נכונות לצו מבחן ולשירות לתועלת הציבור, וכן ישנה המלצה חיובית של שירות המבחן בעניינה. כמו כן, הנאשמת הינה אם צעירה לשלושה ילדים קטינים, שביניהם פעוט בן פחות משנה. מן הראוי להתחשב בנסיבות אלה, אך כאמור זאת במתחם הענישה.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

37. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת, לרבות בשל גילה**; הנאשמת, ילידת 1988, נעדרת עבר פלילי, ומובן כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בה באופן משמעותי.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתה של הנאשמת**; הנאשמת אם לשלושה ילדים רכים בשנים (בגילאי 4.5, 3.5 וכ- 10 חודשים). מובן הדבר שכליאתה תוביל לפגיעה ממשית בילדים, ותקשה על בעלה לטפל בהם. בעלה הינו אף המפרנס היחידי ומבצע של"צ במסגרת תיק זה בגין חלקו בביצוע העבירות. משפחתה שרויה במצוקה כלכלית כבדה. לפיכך, מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריוח תפגע במשפחה, ובפרט בילדיה.

ג. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה, וחזרתה למוטב או מאמציה לחזור למוטב**; הנאשמת הודתה באשמה ונטלה אחריות למעשיה, כבר בחקירתה במשטרה. כמו כן, לא ביצעה עבירות נוספות מאז.

ד. **מאמצי הנאשמת לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה**. הנאשמת לא עשתה מאמץ של ממש לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שגרמה. אמנם, החלק הארי של הרכוש נתפס על-ידי המשטרה בעת חיפוש בביתה, ורכוש זה הושב במלואו לבעליו. הנאשמת אף השיבה מעט רכוש נוסף שהחזיקה ברשותה. עם זאת, מעבר לכך לא פיצתה הנאשמת, את בתי העסק אשר נפגעו ממעשיה. מובן הדבר שבעלי העסקים אשר הנאשמת קיבלה מהם רכוש בעבירה, לא יוכלו למכור את הציוד האמור כחדש, גם אם הושב להם. חלק מהרכוש לא הושב. מובן הדבר שמזון מהיר שהוזמן, לא הושב. כך גם ארבעה מכשירים מסוג "אייפון" אשר נמכרו תמורת סך של 10,000 ₪, לא הושבו. כידוע, השבת הגזילה ופיצוי קורבנות העבירה מהווים שיקולים בעלי משקל להקלה בעונש. במקרה דנן, לא ניתן לזקוף לזכות הנאשמת שיקולים אלה. מנגד, יש לקבל את טענת ההגנה לפיה מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה, ומכאן שלא היה ביכולתה לפצות את בעלי העסקים שניזקו.

ה. **נסיבות חיים קשות של הנאשמת שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; הנאשמת חוותה קשיים אישיים רבים מאז ילדותה, כאשר לא התמידה באורח החיים שאותו מנהלת משפחת מוצאה. בהמשך, בעקבות נישואיה נוצר ניתוק עם משפחת המוצא, והיא נקלעה לקשיים כלכליים כבדים, כאשר היא אם צעירה לשלושה ילדים קטינים וללא תמיכה או סיוע מצד המשפחות.

ו. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות**; העבירות בוצעו בחודשים אפריל עד יוני 2012. חלוף הזמן נבע בעיקרו מבקשות דחייה של ההגנה ומהמתנה לגיבוש תסקירי שירות המבחן.

ז. **עברה הפלילי של הנאשמת או העדרו**; הנאשמת נעדרת עבר פלילי, וללא הסתכנויות נוספות עם החוק.

38. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, בשים לב לקלות שבה מבוצעות עבירות הונאה באמצעות כרטיסי חיוב, ולנזק הכספי אשר מוטל על בתי העסק ועל חברות האשראי. כאשר עסקינן בעבירות כלכליות שרווח כספי בצידן, מן הראוי שידע העבריין שאין חוטא יוצא נשכר, וכי תוחלת הסיכוי נמוכה מתוחלת הסיכון.

לעניין שיקול הרתעת הרבים בעבירות כלכליות, יפים דברי כב' השופט אליקים רובינשטיין בע"פ 677/14 **דנקר נ' מדינת ישראל** (17.7.14):

"נקבע כי גם מי שאינו סבור כי הרתעת הרבים, אולי להבדיל מהרתעת היחיד, פועלת ככלל בעבריינות ה"קלאסית" של רצח, שוד ואונס, חבלה ודומותיהן, יוכל לסבור כי יש לה סיכוי בעבירות כלכליות, מכל מקום של "הצווארון הלבן". המתכנן עבירות - או שמא נאמר "מתחמן" - ושומע כי דינו עלול להיות מאסר, אולי יחשוב פעמיים".

הרכיבים הכספיים

מדובר בעבירות כלכליות שבוצעו למטרת רווח כספי, ומכאן שראוי להטיל ענישה כלכלית בגינן. עם זאת, מדובר במקרה שבו מצבה הכלכלי של הנאשם קשה מאוד, ונראה שלא תוכל לעמוד בתשלומי קנס. כל הטלה של קנס ממשי על הנאשמת, תומר בסופו של דבר לריצוי מאסר תמורתו, ומכאן שיש להימנע מכך. לפיכך, סבורני כי מן הראוי בנסיבות החרیגות של המקרה דנן, להימנע מהטלת קנס כספי ומחיובה. יש להורות על פיצוי הנפגעים.

אחידות בענישה

39. העונש המוטל על הנאשמת ראוי שיהיה חמור באופן משמעותי מזה שנגזר על הנאשם 2, וזאת בהתחשב בהבדלים מהותיים בין השניים, ומן הטעמים הבאים:

א. חלקה של הנאשמת היה דומיננטי יותר בעת ביצוע העבירות, כאשר היא זו שתרה אחר מספרי כרטיסי האשראי המזויפים וביצעה את רוב הרכישות בפועל.

ב. עונשו של נאשם 2 נגזר בהתאם להסדר טיעון שהציגו הצדדים, שבו עתרו במשותף להשית עליו שירות לתועלת הציבור, לצד קנס כספי ומאסר על תנאי. בגזר דינו של נאשם 2 מיום 28.11.13 הבעתי את דעתי לפיה הסדר הטיעון העניק לנאשם 2 הקלה משמעותית בעונש. עם זאת, הסדר הטיעון כובד לאור העובדה שהנאשם לא היה הדומיננטי והמרכזי בביצוע העבירה, וכן לאור קשיים ראייתיים אשר בפניהם ניצבה המאשימה. עוד ניתן משקל להעדר עבר פלילי, נטילת האחריות מצד הנאשם 2 וכן מצבו הכלכלי הקשה. לגבי הנאשמת, עניינה שונה באופן מהותי, ומכאן שאין הצדקה לאחידות בענישה.

סיכום

40. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, ואין מקום להסתפק בעונש של עבודות שירות. מדובר בגזלת סכומים גדולים בהיקף של כ- **150,000 ₪**,

במספר רב של מועדים תוך רכישת חפצי מותרות, אשר כאמור לעיל אין בינן לבין מצוקה כלכלית, ולא כלום. מדובר במסכת מעשים אשר נמשכה במשך כחודשיים ימים, אשר כללה ביצוע מאות עסקאות וניסיונות לבצע עסקאות. בכל אותם מקרים, לא ראתה הנאשמת את הפסול שבמעשיה ולא חדלה מהם מרצונה. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי יש מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בשירות לתועלת הציבור ואף לא בעונש של עבודות שירות, וזאת הואיל וסבורני שהמלצה זו אינה מאזנת כראוי בין שיקולי ההלימה וההרתעה לבין השיקול השיקומי. בהקשר זה יודגש כי הנאשמת הציגה בפני שירות המבחן מצג לפיו היא "רכשה בעיקר בגדים ונעליים לילדיה ומעט עבודה" (תסקיר מיום 9.3.14, עמ' 2 פסקה ראשונה). ברם, מצג זה אינו עולה בקנה אחד עם המציאות העובדתית, אשר כאמור לעיל כללה רכישות של חפצי מותרות רבים, לרבות טלוויזיית LCD, ארבעה מכשירי "אייפון" (שנמכרו לאחר מכן תמורת 10,000 ₪), מחשב נייד, מכונת קפה ועוד. לפיכך, נדמה כי הבסיס העובדתי שעליו נשען שירות המבחן בהמלצתו לוקה בחסר מהותי. כמו-כן, מדובר בעבירות שכיחות, קלות לביצוע, אשר רווח כספי קל וגבוה בצידין. לפיכך, יש להעביר בגין מעשים אלה מסר ברור ומרתיע בדרך של ענישה לנשיאה מאחורי סורג ובריח. עם זאת, לאור מצבה האישי והמשפחתי של הנאשמת, כאשר היא מטפלת בתינוק בן מספר חודשים, קבלת האחריות, ויתר השיקולים לקולא, סבורני כי ניתן להסתפק בתקופת מאסר שאינה ארוכה.

סוף דבר

41. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריח.

הנאשמת תתייצב לריצוי מאסרה בבית הסוהר נווה תרצה ביום 19.10.14 עד השעה 10:00, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למימון מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מהיום כל עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לרבות ניסיון.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מהיום כל עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב או החזקת רכוש שהושג בעוון או בפשע.

ד. פיצוי בסך של 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.15, ויועבר באמצעות מזכירות בית-המשפט לחברת "ישראלכרט", אשר תעבירו לעסקים שניזוקו בהתאם לחלקם היחסי ולפי שיקול דעתה.

המוצגים שנתפסו, יושבו לבעלים, ובהעדר בעלים יחולטו או יושמדו לפי שיקול דעת קצין משטרה. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ד, 04 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.